Tygodnik Powiatowy

na powiat lubliniecki

Nr. 34. Lubliniec, dnia 16. września **Rok 1933**

„Tygodnik Powiatowy“ wychodzi raz w tygodniu i kosztuje z odniesieniem do domu 4.20—zł. kwartalnie. — Ogłoszenia kosztują 30 gr za dwułamowy wiersz petytowy lub jego miejsce. Ogłoszenia przyjmuje się tylko w Starostwie, pokój 8.
Za redakcję odpowiada J. Dubowski, nacz. sekr. Wydz. Pow. w Lublińcu. Drukiem i nakładem Wydziału Powiatowego w Lublińcu

Rozporządzenia władz i urzędów.

Ustawa

z dnia 19 czerwca 1933 roku

o zasadach gospodarki związków komunalnych oraz o egzekucji roszczeń pieniężnych do związków komunalnych z tytułów prawno-prywatnych.

I. O obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne.

Art. 1.

(1) Budżet związku komunalnego zakreśla granice gospodarki finansowej związku w roku obrachunkowym. Zarząd związku komunalnego obowiązany jest granic tych ściśle się trzymać.

(2) Jeżeli w ciągu roku obrachunkowego zajdzie potrzeba wydatku nieprzewidzianego w budżecie lub przewidzianego w niewystarczającej wysokości, to na uskutecznienie takiego wydatku organ uchwalający winien specjalnie zezwolić w budżecie dodatkowym i jednocześnie wskazać w nim środki pokrycia.

(3) Gdy nieprzewidziany wydatek nie da się odroczyć bez szkody dla związku komunalnego lub gdy wynika z ustawowego obowiązku, zarząd związku może dokonać wydatku, ale jest obowiązany zawiadomić o tem reprezentację (organ stanowiący) związku celem zatwierdzenia wydatku i sposobu jego pokrycia na najbliższem posiedzeniu.

Art. 2.

(1) Zarząd związku komunalnego układa corocznie preliminarz budżetowy wszystkich dochodów i wydatków, spodziewanych w następnym roku obrachunkowym i to w takim czasie, by mógł być rozpatrzony, uchwalony i przesłany właściwej władzy nadzorczej przed rozpoczęciem roku obrachunkowego w terminie, który określi rozporządzenie wykonawcze.

(2) Przed wniesieniem pod obrady organu stanowiącego związku komunalnego należy preliminarz budżetowy wyłożyć na przeciąg jednego tygodnia celem przeglądania i wnoszenia zarzutów i spostrzeżeń przez zainteresowanych, których o tem zawiadomić należy publicznem ogłoszeniem.

(3) Zainteresowanymi w rozumieniu powyższego ustępu są płatnicy danin komunalnych.

Art. 3.

(1) Preliminarz składa się:

a) z budżetu administracyjnego i
b) z budżetów przedsiębiorstw komunalnych.

(2) Budżet administracyjny obejmuje wydatki i dochody, dotyczące administracji komunalnej, oraz dochody czyste lub deficyty przedsiębiorstw komunalnych.

(3) Budżety przedsiębiorstw komunalnych zawierają dochody i wydatki (plany finansowo-gospodarcze) każdego przedsiębiorstwa z osobna.

(4) Zarówno w budżecie administracyjnym jak i w budżecie przedsiębiorstw komunalnych wydatki i dochody dzielą się na zwyczajne i nadzwyczajne.

Art. 4.

(1) Jako dochody zwyczajne budżetu administracyjnego uważać należy:

a) przychody z majątku, z funduszów i fundacyj, należących do związku komunalnego albo pozostających w jego administracji i inne wpływy prawno-prywatne,
b) czysty zysk z przedsiębiorstw komunalnych,
c) wpływy z opłat administracyjnych i z opłat za korzystanie z urządzeń i zakładów komunalnych, oraz z dopłat na ich utrzymanie,
d) wpływy z danin komunalnych zaległych z poprzednich lat i z takich danin, które przypadają związkom z mocy samych ustaw a nie wymagają osobnych uchwał i statutów,

e) dotacje i należności, przypadające od Państwa, Skarbu Śląskiego lub innych instytucyj prawa publicznego na podstawie tytułów publiczno-prawnych,

f) wpływy z innych regularnie powtarzających się przychodów,

g) przychody z podatków (samoistnych i dodatków do podatków państwowych), oraz udziałów w tych podatkach, wpływających do kasy związku z mocy ustaw, uchwał i statutów komunalnych bez względu na to, czy uchwały te i statuty podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej, czy też nie podlegają.

(2) Jako dochody zwyczajne przedsiębiorstw komunalnych należy uważać wpływy normalne z eksploatacji tych przedsiębiorstw.

(3) Do dochodów nadzwyczajnych budżetu administracyjnego względnie budżetu przedsiębiorstw zalicza się wpływy ze sprzedaży i likwidacji majątku komunalnego, wpływy z podatków inwestycyjnych, z dopłat na założenie i rekonstrukcję urządzeń i zakładów komunalnych i wpływy z pożyczek długoterminowych oraz wpływy jednorazowe lub powtarzające się w nieregularnych odstępach czasu i wpływy przypadkowe.

Art. 5.

(1) Do wydatków nadzwyczajnych powinny być zaliczane wydatki nie związane z normalnym tokiem administracji lub eksploatacji przedsiębiorstw, a w szczególności wydatki inwestycyjne tj. wkłady, mające dawać stały dochód lub podnieść trwale sprawność gospodarczą, wydatki na nowe budowle i na kupno maszyn i nieruchomości. Należą tu także wydatki na przedterminowe spłaty długów długoterminowych.

(2) Wydatki na oprocentowanie i spłatę takich pożyczek według planu umorzenia zalicza się do wydatków zwyczajnych.

Art. 6.

Wydatki nadzwyczajne mogą być dokonywane tylko wtedy, gdy istnieje możność ich pokrycia ze środków nadzwyczajnych lub z nadwyżki dochodów zwyczajnych ponad potrzebę pokrycia wydatków zwyczajnych.

Art. 7.

Uchwały związków komunalnych w sprawie zaciągania pożyczek, (długoterminowych i krótkoterminowych, nie wyłączając pożyczek wekslowych) pozbywania, zamiany i obciążenia nieruchomości, objęcia poręki, oddawania robót lub dostaw dla związku komunalnego na kredyt długoterminowy, oraz zawierania umów, z których wynika obowiązek świadczeń ze strony związku komunalnego na okres dłuższy niż lat trzy, wymagają zatwierdzenia właściwych władz nadzorczych.

Art. 8.

(1) Zadłużenie związków komunalnych w jakiejkolwiek postaci nie powinno przekraczać takiej granicy, by raty amortyzacyjne i odsetki od zaciągniętych długów nie wynosiły więcej, niż 25% dochodów zwyczajnych danego związku komunalnego.

(2) Pożyczki krótkoterminowe na zasilenie funduszów kasowych (pozabudżetowe) nie powinny przekraczać 20% zwyczajnych dochodów budżetowych, pozostających do zrealizowania w danym roku budżetowym.

Art. 9.

(1) Zarządy związków komunalnych obowiązane są prowadzić dokładną rachunkowość pobranych wpływów i dokonanych wydatków jak również zaległości poborowych i płatniczych, (czynnych i biernych).

(2) Najpóźniej w ciągu 6 miesięcy po upływie roku obrachunkowego każdy zarząd związku komunalnego powinien złożyć organowi stanowiącemu związku do rozpoznania sprawozdanie rachunkowe z wykonania budżetu oraz z wszelkich innych przychodów i rozchodów pozabudżetowych, celem uzyskania pokwitowania (uznania rachunku za rzetelny).

Art. 10.

Każdy związek komunalny jest obowiązany prowadzić księgę inwentarza majątku, która dawać powinna dokładny obraz czynnego i biernego stanu majątkowego z końcem roku obrachunkowego.

Art. 11.

Śląska Rada Wojewódzka wyda w drodze rozporządzenia bliższe przepisy:

a) co do formy, treści oraz sposobu prowadzenia księgi inwentarza majątkowego,

b) co do formy, sposobu i terminu sporządzania i uchwalania preliminarzą budżetowego.

c) co do formy układania, sposobu i terminu przedłożenia sprawozdań rocznych, co do sposobu prowadzenia rachunkowości i kasowości, co do kontroli rachunkowej i uznania rachunków za rzetelne,

d) co do warunków przy dostawach i robotach, wykonywanych kosztem związków komunalnych.

II. O dochodzeniu roszczeń pieniężnych i egzekucji należności pieniężnych przypadających od związków komunalnych.

Art. 12.

Roszczeń pieniężnych o charakterze prywatnoprawnym, przypadających od związku komunalnego, można dochodzić bądź w drodze sądowej — bądź też w drodze administracyjnej przez wniesienie do władzy nadzorczej związku komunalnego podania o uznanie należności za niesporną.

Art. 13.

(1) Władza nadzorcza, do której wniesiono podanie, przewidziane w art. 12, nie może bez zgody zarządu związku komunalnego uznać danej należności za niesporną.

(2) Orzeczenie władzy nadzorczej o uznaniu należności za niesporną ma znaczenie tytułu wykonawczego, stanowiącego podstawę do egzekucji sądowej.

(3) W razie braku zgody ze strony zwiazku komunalnego na uznanie danej należności za niesporną, władza nadzorcza udziela odpowiedzi odmownej.

(4) Wniesienie podania w trybie administracyjnym przerywa przedawnienie narówni z powództwem sądowem.

Art. 14.

(1) Władza nadzorcza, do której wniesiono podanie o uznanie należności za niesporną, winna udzielić odpowiedzi w przeciągu dni 30. Nieudzielenie w ciągu tego czasu odpowiedzi poczytywać należy za udzielenie odpowiedzi odmownej.

(2) W razie otrzymania od władzy nadzorczej odpowiedzi odmownej, lub w razie bezskutecznego upływu terminu, zakreślonego w ust. 1, wierzyciel może skierować sporną sprawę na drogę sądową.

Art. 15.

W sprawach o należności pieniężne przeciwko związkom komunalnym nie jest dopuszczalne w sądowem postępowaniu cywilnem ani zabezpieczenie powództwa (tymczasowe zarządzenie), ani natychmiastowa wykonalność wyroku (egzekucja dla zabezpieczenia) ani też wykonanie wyroku przed upływem terminu kasacyjnego (rewizyjnego), a gdy skargę kasacyjną (rewizyjną) założono — przed jej rozstrzygnięciem.

Art. 16.

Egzekucja prywatno-prawnych należności pieniężnych, przypadających od związku komunalnego, jest dopuszczalna jedynie z tych części majątku lub dochodów związku komunalnego, które według orzeczenia władzy nadzorczej mogą być użyte na zaspokojenie wierzycieli bez istotnego uszczerbku dla wykonania przez związek komunalny zadań publicznych.

Art. 17.

(1) Orzeczenie z art. 16 wydaje władza nadzorcza na żądanie sądu (komornika sądowego), do którego podano wniosek o egzekucję, albo na żądanie związku komunalnego, przeciwko któremu egzekucja jest skierowana, lub też jednego z wierzycieli, który dla należności pieniężnej uzyskał już prawomocny tytuł egzekucyjny.

(2) Orzeczenie to winno być wydane przez władzę nadzorczą w ciągu 60 dni od dnia następnego po otrzymaniu żądania. Jeżeli władza nadzorcza nie nie wyda orzeczenia w tym terminie, wówczas egzekucja nie ulega ograniczeniu, przewidzianemu w art. 16.

(3) Związek komunalny może żądać wydania orzeczenia z art. 16 tylko wtedy, gdy przeciwko niemu podano wniosek o egzekucję. Natomiast wierzyciele związku komunalnego mogą żądać wydania takiego orzeczenia jeszcze przed złożeniem do sądu (komornika sądowego) wniosku o egzekucję. Żądanie to ze strony sądu (komornika sądowego) jest zbyteczne, jeżeli wierzyciel dołączył do swego wniosku o egzekucję takie orzeczenie władzy nadzorczej.

(4) W razie wyjścia na jaw po dozwoleniu (wszczęciu) egzekucji, że egzekucja skierowana jest przeciwko związkowi komunalnemu, a nie wyjednane zostało orzeczenie w trybie art. 16 i 17, wówczas sąd (komornik sądowy) winien z urzędu zażądać orzeczenia od władzy nadzorczej. Aż do ostatecznego rozstrzygnięcia kwestji dopuszczalności egzekucyjnej na przedmiotach, do których skierowano egzekucję — egzekucja ulega wstrzymaniu.

Art. 18.

Związki komunalne mogą za zgodą władz nadzorczych przeznaczać pewne rodzaje dochodów w całości lub w części na pokrycie zobowiązań pieniężnych.

Art. 19.

(1) Jeżeli należności pieniężne, przypadające od związku komunalnego, nie mogą być wyegzekwowane z powodu braku niedostateczności części dochodów i majątku związku komunalnego, o jakich mowa w art. 16, wówczas władza nadzorcza z urzędu lub na wniosek wierzyciela zarządza wstawienie do najbliższego budżetu związku komunalnego odpowiedniej kwoty w wysokości conajmniej 10% sumy rocznych dochodów zwyczajnych, osiągniętych przez związek komunalny w roku budżetowym, poprzedzającym rok, w którym wszczęto egzekucję; gdy kwota należności egzekwowanych jest mniejsza od tych 10%, należy wstawić do budżetu całą kwotę należności. W zarządzeniu tem należy wskazać termin wypłacenia wierzycielom wstawionej kwoty i jednocześnie zastrzec zastosowanie odpowiednich środków przymusowych na wypadek niezachowania wskazanego terminu. Zarządzeniem tem może być objęta jedynie ta należność, którą rozpoczęto egzekwować nie później niż 30 dni przed terminem ustalonem dla uchwalenia i przedłożenia władzy nadzorczej preliminarza budżetowego. W stosunku do zaległości, którą rozpoczęto egzekwować w terminie późniejszym, władza nadzorcza władna jest wstawić ją w całości lub w części do budżetu dodatkowego, o ile przy wykonywaniu budżetu okaże się, że należność ta znajdzie pokrycie w dochodach związku komunalnego.

(2) Kwota wstawiona do budżetu na spłatę należności pieniężnej, nie może być użyta na pokrycie innych wydatków, w szczególności zaś wydatków, przewidzianych w budżecie w myśl art. 18 niniejszej ustawy.

(3) Zarządzenie o wstawieniu do budżetu odpowiedniej kwoty na spłatę należności pieniężnej należy ponawiać w następnych latach aż do czasu całkowitego jej spłacenia.

(4) W razie zbiegu należności władza nadzorcza wstawioną do budżetu sumę rozkłada proporcjonalnie na zaspokojenie wszystkich należności wraz z należnościami ubocznemi, z wyjątkiem jednakże egzekwowanych należności pracowników związków komunalnych z tytułu odprawy, które w granicach tej sumy ulegają całkowitemu zaspokojeniu. W razie zbiegu należności egzekwowanych z poprzedniego roku budżetowego z należnościami egzekwowanemi w roku bieżącym — należności z każdego roku tworzą jedną grupę, przyczem grupa należności z roku poprzedniego ma pierwszeństwo zaspokojenia przed grupą należności z roku bieżącego.

Art. 20.

(1) Ograniczeniom z niniejszej ustawy nie podlega egzekucja następujących należności:

a) należności Skarbu Państwa, Skarbu Śląskiego, oraz instytucyj prawa publicznego,
b) należności zabezpieczonych umownem prawem zastawu lub hipoteką,
c) należności z tytułu pożyczek, udzielonych związkom komunalnym przez banki państwowe, komunalne i akcyjne,
d) należności zrzeszeń związków komunalnych.

(2) Również nie podlega tym ograniczeniom egzekucja należności, przypadających od przedsiębiorstw samorządu terytorjalnego, które posiadają odrębną osobowość prawną.

Art. 21.

(1) Wszelkie należności Skarbu Państwa i Skarbu Śląskiego, zabezpieczone, czy to z ustawy, czy też w drodze umowy, na dochodach związku komunalnego z dodatków komunalnych do podatków państwowych i z udziałów w podatkach państwowych, mają pierw-

szeństwo do zaspokojenia z tych dochodów przed wszystkiemi innemi wierzytelnościami bez względu na okres powstania należności.

(3) Przepis powyższy nie narusza postanowień art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 maja 1924 r. o połączeniu (fuzji) Państwowych Instytucyj Kredytowych w Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 477) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 666).

III. Władze nadzorcze.

Art. 22.

Władzami nadzorczemi w rozumieniu niniejszej ustawy są:

a) odnośnie do gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych (wydziałów dróg powiatowych) — Śląska Rada Wojewódzka,

b) odnośnie do gmin wiejskich górnośląskiej części Województwa Śląskiego — Wydział Powiatowy,

c) odnośnie do gmin wiejskich powiatów bielskiego i cieszyńskiego aż do czasu zaprowadzenia w tych powiatach samorządu powiatowego — Starosta, zaś w sprawach, określonych w art. 7 niniejszej ustawy — Śląska Rada Wojewódzka.

Art. 23.

(1) Przeciwko orzeczeniom wydziałów powiatowych oraz starostów, wydanym na podstawie niniejszej ustawy, służy w terminie 14 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia, prawo odwołania do Śląskiej Rady Wojewódzkiej.

(2) Orzeczenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej, wydane w pierwszej instancji oraz na skutek odwołania w drugiej instancji, są ostateczne.

IV. Przepisy końcowe.

Art. 24.

Ilekroć ustawa niniejsza mówi o organie stanowiącym związku komunalnego, należy przez ten organ rozumieć w gminach wiejskich radę gminną (wydział gminny), w gminach miejskich — radę miejską (radę gminną, wydział gminny), zaś w powiatowych związkach komunalnych — sejmik powiatowy.

Przepisy niniejszej ustawy nie naruszają postanowień ustawowych, określających współdziałanie organów ustrojowych związków komunalnych na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego przy podejmowaniu uchwał.

Art. 25.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia. Z tym dniem tracą moc obowiązującą przepisy, sprzeczne z niniejszą ustawą. O ile inne ustawy powołują się na takie przepisy, należy zamiast nich stosować odpowiednio przepisy niniejszej ustawy.

Art. 26.

(1) Postanowienia artykułów 15—19 mają także zastosowanie do przypadków, w którym przed wejściem w życie niniejszej ustawy została wdrożona egzekucja przeciw związkom komunalnym dla zaspokojenia wierzytelności pieniężnych, a należność nie została jeszcze całkowicie wyegzekwowana.

(2) O ile według obowiązujących dotychczas przepisów wniesiono przed wejściem niniejszej ustawy o zezwolenie lub zgodę władzy nadzorczej na oznaczenie majątku, podlegającego egzekucji — termin przewidziany w art. 17 ust. 2, biegnie od chwili wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 27.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Śląskiej Radzie Wojewódzkiej,

Marszałek:
(—) Wolny.

OGŁOSZENIE.

W dniu 2 października br. odbędzie się obchód komisyjny trasy linji wysokiego napięcia na 20.000 K. V. w gminach Truszczyca, Kalety, Zielona, Strzebiń, Kolonja Strzebińska, Koszęcin, Wierzbie, Sadów, Lubliniec.

Plany szczegółowe wyłożone są w Wydziale Powiatowym biuro Nr. 8. Wszelkiego rodzaju sprzeciwy należy wnosić w terminie zawitym do dnia 30 września br.

Później zgłoszone sprzeciwy nie będą uwzględnione.

Lubliniec, dnia 15. września 1933 r.

STAROSTA
Biolik.

OBWIESZCZENIE.

Podaję do publicznej wiadomości, że we wsi Kalej gm. Grabówka pow. Częstochowskiego stwierdzono urzędownie zarazę świń w 1 zagrodzie.

Lubliniec, dnia 5. września 1933 r.

STAROSTA
Biolik.

Zarządzenie
Wojewody Śląskiego
z dnia 5 września 1933 r.
w sprawie wcielenia gmin wiejskich Jędrysek i Truszczyce do gminy wiejskiej Kalety w powiecie lublinieckim.

Na zasadzie przepisu ustępu 3 § 2 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (Zb. u. pr. str. 233), w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 12 września 1923 r., w przedmiocie zmiany pewnych postanowień ordynacji wiejskiej z dnia 3 lipca 1891 r. (Dz. U. Sl. Nr. 22, poz. 74), oraz zgodnie z uchwałami Wydziału Powiatowego w Lublińcu z dnia 30 sierpnia 1933 r. i Rad gminnych w gminach Jędrysek, Kalety i Truszczyce z dnia 12 sierpnia 1933 r. zarządzam co następuje:

§ 1.

Gminy wiejskie Jędrysek i Truszczyce w powiecie lublinieckim wciela się w całości do obwodu gminy wiejskiej Kalety w tym powiecie.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1933 r.

Wojewoda Śląski:
(—) Dr. Grażyński.
